

skulle være nogen forskel på 0,5 og 0,8 promille.

Jeg vil også slå fast, så det ikke kan misforstås: Vi vil godt som et ansvarligt parti sætte en effektiv stopper for spritbilismen, men vi mener, at det skal gøres på en anden måde end den, som denne lov opererer med. Oplysning og hårdere og mere konsekvente straffe over for spritbilister er for os at se den vej, der skal betrædes.

I 1995 fremsatte vi et beslutningsforslag, som krævede skærpede sanktioner over for spritbilister, der dræber og kvæster andre mennesker. Vi ønskede at ændre straffeloven, så det bliver muligt at give højere straffe. Vi ønskede samtidig at skabe mulighed for at varetægtsfængsle spritbilister. Det er uanstændigt og stødende for retsbevidstheden, at en spritbilist dagen efter at have kørt et andet menneske ihjel kan gå frit omkring.

Hårdere straffe og varetægtsfængsling er selvfølgelig ikke ting, der blot gør det alene. Vi mener også, at der skal sættes flere kræfter ind på oplysning. Folk skal oplyses om det fornuftige i at lade bilen stå, hvis de har drukket. Folk skal oplyses om de forfærdelige konsekvenser, det kan få ikke mindst for andre, hvis man kører spritkørsel.

Vi kan også se, at de oplysningskampagner, der tidligere har været fra statens side, har haft en virkning. Tal viser, at kampagnevirksomhed reducerer spritkørslen. Denne oplysning bør man selvfølgelig fortsætte med. Vi skal have stoppet spritbilismen, men det med at kriminalisere folk helt ned til bagatelgrænsen tror vi ikke på. Vi tror på oplysning og forebyggelse, så vi kan få stoppet udbredelsen af spritkørsel.

Margrete Auken (SF):

I SF står vi ved vores støtte til lovforslaget, da vi behandlede det sidste gang. Om ikke andet har det i hvert fald en god forebyggende virkning i sammenligning med alkoholpolitikken, og så bagatelagtigt er det altså ikke, hvad der skal drikkes, for at man kommer over 0,5 promille.

Hvad virkningen vil blive påulykkerne, er der tvivl om, men vi mener altså hos os, at det er et godt signal at sende ud, at grænsen nu skal sænkes fra 0,8 til 0,5 promille.

Vi havde også gerne set, at det kunne gøres på en måde, så det ikke fik systemet til at bryde fuldstændig sammen. Det er selvfølgelig et punkt, der bekymrer mig lidt ved det, vi gør

nu. Får vi nu at se, at politiet står der næste gang og siger, at på grund af vores promillegrænse er de nu fuldstændig i bund med deres bemanning, og nu må vi altså ansætte, jeg ved ikke hvor mange betjente, for at de kan stå dér og tjekke promillegrænser?

Det er lidt bøvel, det her, men jeg synes, vi har været nødt til at gøre det sådan, og vi støtter ministerens forslag om at sætte det igennem nu.

Jeg tror, virkningen vil blive god. Man skal i gang med en kampagne, før det bliver effektivt, det er klart, og så regner vi da med, at man på et eller andet tidspunkt finder ud af at klare det i Danmark, som man kan klare det i andre af de nordiske lande.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget handler sådan set ikke om promillegrænser, men derimod om at sætte en promillegrænse i kraft. Nedsættelsen fra 0,8 promille til 0,5 promille kan først ske, efter at der har været en kampagne, som oplyser om det, og den kampagne skal Rådet for Større Færdselsikkerhed tage sig af.

Grunden er jo, at der har været forskellige udsagn om det såkaldte evidensudstyr, og når det er klaret af, vil man kunne gå fra den gamle ordning, hvor læger tager blodprøver, over til den nye.

Vi er tilfredse med, at loven bliver sat i kraft her i foråret, og vi kan støtte lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Det lovforslag, som blev vedtaget i sidste samling, nemlig forslaget om, at man fremover skulle kunne måle alkoholkoncentrationen i blodet via udåndingsluften, stemte Fremskridtspartiet imod.

Vi advarede dengang om, at det ikke var muligt at gøre det, og vi regnede heller ikke med, at det blev muligt at gøre det på en sådan måde, at man med tilstrækkelig sikkerhed kunne fastlægge, hvad alkoholpromillen var.

Vi mente også, der var nogle rent retlige problemer i, at man fra Folketingets side på den måde gik ind og pålagde domstolene, at dette bevismiddel skulle accepteres, hvor det ellers er det normale i retspraksis, at det er domstolene selv, der bestemmer, hvilke bevismidler de ønsker at lægge til grund for en domfældelse eller en eventuel frifindelse.

Men det, der var det gode ved det oprindelige forslag, det forslag, som faktisk blev vedta-